



Република Србија  
Тужилаштво за ратне злочине

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ  
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ  
-Већу – чл.21. ст.4. ЗКП-

17. мај 2013.

На основу чл.43. ст.2. тач.5., чл.331. ст.1.и чл.332. Законика о кривичном поступку, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

ХОЊДО САМИРА, [REDACTED]

Ш Т О Ј Е:

За време оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине, који се водио између оружаних формација на страни Српског, Бошњачког и Хрватског народа од почетка 1992. до 1995.године, као припадник бошњачко-хрватских оружаних снага, а у периоду током јуна, јула и августа месеца 1992.године у својству стражара у логору „Челебићи“ у Општини Коњиц, где су били затворени цивили српске националности, кршио правила из чл.3. ст.1. тач.1. под а) ИВ Женевске Конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године, (која је ратификована Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ „Сл.лист ФНРЈ“ бр.24/50) и правила из чл.4. ст.2. тач.а) ИИ Допунског Протокола уз Женевске Конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, на тај начин што је учинио:

1. Дана 29.маја 1992.године, када је у логор „Челебић“ од стране бошњачко-хрватских оружаних јединица аутобусом доведена ради затварања већа група

цивилних лица лишених слободе српске националности, међу којима су били и оштећени: Ћ.З, Ћ.Б, Ћ.М, Ћ.Д, Ћ.З, Ћ.М, Ћ.В, Ћ.Ћ, М.Р, Г.Р, М.П и К.Д, окр.Хондо Самир се, заједно са другим стражарима из логора „Челебић“, тада налазио у шпалиру војника, кроз који су оштећени цивили морали проћи ради уласка хангар број 6 где су затворени, при ком проласку су сви стражари па и окр.Хондо Самир тукли све оштећене разним предметима, кундацима пушака и ногама на којима су имали војничке чизме и тако им нанели бројне телесне повреде;

2. Почетком јуна 1992.године, пошто је Делић Хазим, тада заменик командира логора „Челебић“, из хангара број 6 извео оштећеног Ћ.З. и наредио му да коленима клекне на земљу а спојене руке стави себи иза врата, окр.Хондо Самир је са кундаком пушке и ногама на којима је имао војничке чизме, заједно са другим стражарима и то: Ш.Е. са електричним каблом на врху свезаним у чвор, З.Л. са бејзбол палицом, и Ч.К. са кундаком полуаутоматске пушке тукли оштећеног по свим деловима тела приближно од 30 до 45 минута од којих удараца и телесних повреда је оштећени изгубио свест, да би га стражари, на крају туче ухватили за ноге и руке и убацили у хангар број 6;

3. У више наврата током јуна 1992.године, окр.Хондо Самир је улазио у хангар број 6 заједно са стражарем З.Л. који је оштећеном Ћ.З. наређивао да ради склекове, а у напону склека окр.Хондо Самир и „Зенга“ врховима војничких чизама су ударили оштећеног по грудима и тако му нанели више телесних повреда;

4. Неутврђеног дана око половине јуна 1992.године, окр.Хондо Самир је заједно са још неколико непознатих стражара, испред хангара број 9 тукао разним предметима више цивилних лица српске националности затворених у овом хангару међу којима је био и оштећени М.Б. из Борче и том приликом му нанео више телесних повреда;

5. Тачно неутврђеног дана око половине јуна месеца 1992.године, када је у логор „Челебић“ од стране бошњачко-хрватских оружаних јединица комбијем довежена група цивила српске националности међу којима су били и оштећени: С.М. из Београда и Ћ.Р. из Брадине, а након што је Делић Хазим, заменик командира логора, наредио цивилима да се построје уз један зид са подигнутим рукама изнад главе и наредбе стражарима логора „удри четнике“, окр.Хондо Самир је заједно са другим стражарима и то: Ш.Е, стражар по имену „Мидхе“ и др., тукао све оштећене кундаком пушке, ногама на којима је имао војничке чизме и рукама, која туча је трајала један сат, при чему су тако свим оштећеним лицима нанели бројне телесне повреде од којих су они били модри и кржави;

6. Током јуна и јула месеца 1992.године, када су по наредби Делић Хазима, заменика командира логора „Челебић“, у више наврата, у један шахт који се налазио у простору логора, затварани оштећени цивили српске националности заточени у објекту број 9 у логору „Челебић“, окр.Хондо Самир заједно са другим неидентификованим стражарима најмање у једном наврату учествовао у тучи и затварању оштећених у шахт и то када је затворена група од 16 цивила међу којима су били и оштећени: Ћ.Р. из Ниша, М.Б. из Борче, М.Д. из Черевиха, М.В, Ћ.Д. и др., на тај начин што су тукли оштећене разним предметима по телу док их нису утерали у шахт, потом шахт затворили металним поклопцем и у њему оштећене држали приближно 24 часа, те тако све оштећене мучили јер у шахту није било довољно ваздуха због чега су затворени оштећени цивили падали у несвест;

7. Дана 13.08.1992.године, дан након што је завршена посета оштећеним цивилима српске националности у логору „Челебићи“ од стране Међународног комитета Црвеног крста, у хангар број 6 где је тада било преко 300 затворених цивилних лица и међу њима оштећени: Ћ.З, М.Б, ушло 7-8 стражара међу којима су били: Делић Хазим, у то време командир логора „Челебић“, Е.Ш, Ч.К, М.С. звани „Барба“, Б.Ф. звани „Фочак“, З.Л. звани „Зенга“ и окр.Хондо Самир, па по наређењу да сви оштећени подигну руке у вис и ослоне се на метални зид хангара лицем према зиду све оштећене тукли разним предметима као што су: лопате, држалице и кундаци пушака, те ногама на којима су имали војничке чизме, при чему је туча трајала више сати и тако том приликом свим оштећеним цивилима нанели бројне телесне повреде,

- чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ у вези чл.22. КЗ СРЈ.

Стога,

## П Р Е Д Л А Ж Е М

Да се пред Вишим судом – Одељењем за ратне злочине у Београду, као стварно и месно надлежним, одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине из Београда,
2. Окр.Хондо Самира,
3. Браниоца окривљеног,
4. Оштећене које испитати у својству сведока

5. Да се као доказ на главном претресу прочитају:

- записници и транскрипти звучног снимка на ЦД формату изјава испитаних оштећених сведока у истражном поступку Тужилаштва за ратне злочине;

- записник изјаве на енглеском језику заштићеног сведока дате пред МКТЈ у поступку за случај у логору „Челебићи“ и др., означене бројем 00382380-00382384 од 02.10.1996.године, са преводом изјаве извршеном од стране преводиоца за енглески језик у Тужилаштву за ратне злочине;

- записник и транскрипт звучног снимка на ЦД формату одбране окривљеног Хондо Самира дате у истражном поступку Тужилаштва за ратне злочине од 25.04.2013.године;

- записници и транскрипти звучног снимка на ЦД формату изјава испитаних сведока у истражном поступку Тужилаштва за ратне злочине;

- записник о саслушању сведока – оштећених;

- извештаји лекара специјалиста;

6. Да се на главном претресу изврши увид у следеће доказе:

- списак заробљених лица српске националности прибављен од стране МКТЈ из поступка окр.Делић Хазима и др.;

- списак Срба заробљених у муслиманском логору „Челебићи“ прибављен од МКТЈ из поступка окр.Делић Хазима и др.;

- образац Црвеног крста Југославије за тражено лице на име Ћ.Р. од 10.06.1992.године;

- потврда Међународног комитета Црвеног крста из Женева да је Ћ.Р. регистрован у логору „Челебићи“ 12.08.1992.године и ослобођен 05.10.1994.године;

- лична карта издата од МКЦК Женева на име Ћ.Р.;

- скицу просторног размештаја у логору „Челебићи“ коју је скицирао оштећени Ћ.З. од 22.03.2013.године;

- видео записе приказивањем ЦД-1 под ознаком „Коњиц `92“ и ЦД-2 „Специјални вод Коњиц“ у делу на коме се приказује логор „Челебићи“ и

цивили оштећени затворени у овом логору, и

- извод из казнене евиденције за окр.Хоңдо Самира од 15.05.2013.године.

Да се по завршеном главном претресу окр.Хоңдо Самир огласи кривим, осуди на казну по закону и обавеже на плаћање трошкова кривичног поступка.

Да се према окр.Хоңдо Самиру ПРОДУЖИ ПРИТВОР до правоснажности пресуде по основу чл.211. ст.1. тач.1. Законика о кривичном поступку.

### Образложење

Против окр.Хоңдо Самира спроведена је истрага од стране Тужиоца за ратне злочине Републике Србије у правцу кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ у вези чл.22. КЗ СРЈ.

Током истраге прикупљени су докази који указују да постоји оправдана сумња да је окр.Хоңдо Самир извршио напред наведено кривично дело на месту, у време и на начин како је то ближе чињенично представљено у диспозитиву ове оптужнице.

...

Имајући у виду све чињенице утврђене у поступку истраге и то: да је окр.Хоңдо Самир држављанин [REDACTED] где је стално и настањен и живи са својом породицом, да нема држављанство ни боравиште на територији Републике Србије као ни непокретности које би могао користити за свој боравак, да државну границу са Републиком Србијом из Босне и Херцеговине прелази само на основу личне карте, да се против њега у Босни и Херцеговини не води кривични поступак за кривично дело које му је овом оптужницом стављено на терет, које све чињенице у својој укупности и међусобној повезаности указују на опасност од бекства окривљеног уколико би се нашао на слободи, то сам предложио да се по основу одредби из чл.211. ст.1. тач.1. Законика о кривичном поступку према окривљеном продужи притвор до правоснажности пресуде.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**  
*Милан Петровић*